

АБОНАМЕНТЪ:

Годишен 30 лева, половин год. 20 лева

ОТДЕПЕНЪ БРОЙ 1 лев.

ОБЯВЛЕНИЯ: 2 лева на квадратен сантиметър.

За хроникаране на редъ 5 лв.

Вънчални и годишни 50 "

За неприемане на именни дни 30 "

Дълготрайни публикации — по споразумение.

Известия за благотворителни цели безплатно

Телефонъ № 20.

Уредникъ ЙОРД. С. ГОСПОДИНОВЪ.

Органъ на Шуменската градска община
РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ. Основателъ на в-ка — инж. ХР. ТОНЕВЪ.

МОМЕНТЪТЪ Е СЪДБОНОСЕНЪ

Войната е въ своя разгаръ. Губоятъ е жестокъ и безмилостенъ. Ежедневно океанитъ на моретата поглъщатъ съ десетки параходи и аероплани. Земята се посила съ човешки жертви. Сжичествуването на голъми и малки народи е сложено на карта. Ще оцѣли оня отъ тяхъ, които е най-подготвенъ духовно и материално, който е най-дисциплиниранъ, който е най-вече готовъ за саможертви.

Тия дни радиото ни предаде речитъ на г. г. министрите и нѣкои народни представители, които, между другото, явно изтъкватъ сериозността на положението. Светиятъ Синодъ на нашата Църква, съ всички си исторически и религиозенъ авторитетъ, сжичо излиза съ послание къмъ народа и, описвайки трагичното международно положение, припомняйки срамнитъ ни робства и прольта на кръвъ за третитъ ни царства, зове всички ни къмъ единодушие, къмъ сплотеностъ и високо гражданско съзнание, проникнато съ твърда вѣра въ Бога въ тия времена на тежки изпитания, въ които е поставено човѣчеството, и

особено нашиятъ народъ.

Навременни и много сж оправдани тия слова къмъ гражданството затова, защото моментътъ, освенъ че е изпъленъ съ всякакви изненади, досежно сжичествуването на държавата, но и затова, защото дндитъ ни и економическитъ закони за нормалното развитие на последната изискватъ осжичествяването на народнитъ ни идеали.

Нашето близко минало, отъ Оборище до днесъ, е нанизъ отъ непосилни героични борби за свободенъ и независимъ животъ. Ще можемъ ли да изживѣемъ съ успѣхъ и днешния тежъкъ моментъ на международното сжичествуване, — това ще зависи, преди всичко, отъ нашата морална и материална готовностъ. Примѣритъ сж предъ очитъ ни. Виждаме какви върховни усилия се правятъ за подсиоряване здравитъ основи на съвременнитъ държави. Отъ насъ зависи щастieto и нещастieto на децата ни.

Моментътъ е съдбоносенъ. Той налага бдителностъ отъ страна на дипломатията, войската и народа ни.

Една година културенъ животъ

Вестникъ „Шуменски общински вести“ съ настоящия брой навлиза въ втората си годишнина. Презъ изтеклата година той се е стремѣлъ, доколкото му позволяваха възможноститъ, да върви неуклонно по предназначения си пътъ да отразява културния, стопански и творчески животъ на града ни въ неговата пълна прогресивностъ.

Неговитъ задачи въ това направление ще продължатъ и занапредъ да бждатъ призова му за културна дейностъ. Нека се надѣваме, че неговата творческа дейностъ ще бжде достойно оценена отъ многобройнитъ му читатели, които и за въ бждеще ще продължаватъ да даватъ своята морална и материална подкрепа, за да може неговото свѣтло дѣло да пребжде.

РЕДАКЦИЯТА

алноститъ — определена е компетентността. Механикътъ не може да бжде техникъ. Мазачътъ не може да бжде желъзаръ. Гесграфътъ — математикъ и гимнастикъ. Искане се диплома или майсторско свидетелство за правоспособностъ. И, ако единъ шивачъ ви повреди плата за дрехитъ, той самъ се счита виновенъ и ви го заплаща. Професионаленъ дългъ и моралъ сж, които най-напредъ го задължаватъ да стори това, независимо отъ материалната отговорностъ.

Какъ е допустимо, тогава, единъ бактериологъ да лѣкува деца, а хирургъ да бжде рентгенологъ? И за сторенитъ отъ тяхъ грѣшки, които лишаватъ овѣка отъ животъ, да нѣма санкции? А нѣ туй отгоре да се хоноруватъ?

Не познавамъ страна, дето тъй често и съ такъвъ повишенъ интересъ да се обсжждатъ въпроси, като бждещето устройство на свѣта и жертвитъ на лѣкарски грѣшки, като у насъ. Негодуванието срещу недобросъвестни и геопитни лѣкари, надминава негодуванието срещу диктатитъ на Нюйи. Подъ знака на международното право и силата на справедливостта, срамниятъ Нюйи се сгромоляса. Другата хидра, която отнема повече жертви отъ туберкулозата и рака, — престѣпленията на некомпетентни, недобросъвестни и невежи лѣкари, все още изсмуква силитъ на народа ни.

Дошло е време за реформиране и преоценка. Не е ли крайно време да се взематъ належащи мѣрки за отстраняване на тая зловредна напасть? Да се вкаратъ въ пътъ отплеснали се отъ съзнанието за дълга да бждатъ полезни на близкитъ си, алчни за пари лѣкари? И, често, най-неподготвениятъ докторъ най-смѣло отрича авторитета на стария си, съ дълга опитностъ и практиката колега. Най-невежиятъ е най-арогантенъ. Най-безскрупулниятъ — най-дързъкъ и самолюбивъ. Тѣхнитъ души сж празни.

Болниятъ, осжденъ съ неправилна диагноза, изтощенъ отъ лошото лѣкуване, отровенъ отъ излишни специалитети, изтозмозенъ отъ инжекции, диатермични и рентгени, се отказва повече да ги понася и умира.

Виновникътъ за смъртта си отива невиненъ.

Безвиннитъ близки на покойника се разяждатъ отъ мъка. Тормозятъ се отъ страдания и упръци. За цѣлъ животъ лушитъ имъ сж покусени, сърдцата разбити, а силитъ имъ проядени. Отъ тѣхната срѣда излизатъ нови кадри за пациенти. Милиони левове, хилядни човѣшки блага се изсипватъ по гробищата. За тамъ всѣки денъ се отправятъ тѣжни кавалкади отъ по чернѣли люде съ изпити лица и червени очи. Съ единъ безъ време погубенъ членъ на семейството се погубва цѣло семейство. Колкото грѣшкитъ по лѣкуване на болния сж появили, толкова тжгата е неизмѣрима. Развнтиятъ се съ хиляди човѣшки машини, които сж наполовинъ загубени за народното благо. Най-смѣлитъ свършватъ съ самоубийство предъ безсходното положение да възвърнатъ погубения. Други ставатъ ипохондрици, неврастеници и песимисти. Трети се даватъ въ морето на страдания и проклинатъ съдбата, — ставатъ мизантропи. Нѣкои успѣватъ да надвиятъ нещастieto, носятъ тихо примирение предъ станалото и задаватъ вика на протестъ.

Едни, обаче оставатъ съвсемъ извънъ отъ тоя кръгъ на покусата, — виновницитъ. Тѣ не се боятъ нито отъ съждъ, нито отъ заплахи, нито отъ обвинения, нито отъ клетви. Коровосърдечieto имъ не може да се засегне съ сълзи. Бронирани сж се срещу всички възможни изненади.

Тая скромна броня на безотговорностъ грѣбна да се смъкне! За днешния човѣкъ нѣма непреодолими прѣятствия въ устрема на благо на хората. Още повече, когато се касае за най-любимия. Да запази живота на близкия си и върховенъ дългъ на всѣки индивидъ. Да дири възмездие за погубеното дете, за убита майка, баща и братъ е право, освѣтено отъ нормитъ на закона и догмитъ на вѣрата. Нищо не може да спре благороднитъ усилия и спонтанния повикъ да се смъкне булото, що прикрива престѣпници задъ лѣкарската етика. Истинскиятъ лѣкаръ е най-тачания и цененъ членъ отъ семейството на народа. Мнозина човѣчни и бла-

городни лѣкари ще бждатъ, сигурно, първитъ, които ще почувствуватъ облекчение отъ такова провѣтриване. Краката на конквистадоритъ изъ човѣшкитъ нещастия и страдания ще бждатъ счупени. Ржцетъ ще сж се обвързали съ смъртта, ще се преломятъ. Ще остане да говори съчувствието къмъ човѣка, отговорността на дълга и благородното сбричане за помагане на страдащия. Образътъ на лѣкаря ще заеме свѣтлото мѣсто, което нѣкога е било отредено въ съзнанието на народа, а името му ще стане синонимъ на добродетель и благочестие. Да се постигне тсва трѣбва строга преоценка на лѣкарската правоспособностъ, разграничение на специалността, осжзнатата отговорностъ. Тогава всѣко оплакване ще бжде удовлетворено. Болниятъ ще се погави подъ закрилата на закона, а близкитъ му въ спокойствието, че наистина необходимото ще се направи. Зовътъ за възмездие ще предизвика не снисходително съжаление, а всеобща подкрепа. За пострадалиятъ ще се отреди първата трибуна за обвинение, а не чернитъ страници на жалейкиятъ.

Тая насжщна реформа въ законодателството, социалното чувство и обществена етика ще предизвика на първо време воя на гузнитъ свѣсти, но ще спаси евентуални жертви и облекчи пострадалиятъ. И ще се постигне съ малко срѣдства, а резултатитъ ще бждатъ спасяването на хиляди страдащи.

Повиканиятъ за помощ лѣкаря, подъ страхъ на отговорностъ, трѣбва съобразно съ възрастта и болестта на болния да подири и повѣри лѣкуването на пациента на съответния си колега специалистъ. Да се забрани на клиники и болници да приематъ болни, за които нѣматъ лѣкари специалисти и нарочни помѣщения. Следъ всѣки консултъ да се даде на болния или на близкитъ му писмено резултатъ отъ консулта. Аутопсията ще стане задължителна за всѣки починалъ болникъ.

Подобни мѣрки за лѣкарска отговорностъ като у насъ, сж толкова наложителни, колкото грижитъ за хлѣба и слънцето.

Стефанъ Мокревъ

Забележка: Редакцията дава мѣсто на статията безъ да взема страна по въпросе.

(Изъ в. „Свѣтлоструй“, бр. 9, отъ 1. I 1941 год.)

Общинскиятъ съветъ при Шуменската градска община, подъ председателството на кмета г. Хр. Хараламбиевъ, прие на второ четене бюджетнопроекта на общината за отчетната 1941 година. Бюджетътъ възлиза на 18,057,210 лв. приходъ и толкова разходъ. Отъ перото за разходъ за благоустройство сж предвидени 3,000,707 лв.

Ученички при Шум. девическа гимназия по свой починъ сж изработили 25 ржкарци и наедно съ други подарци сж ги изпратили на пограничните войници отъ 10 коненъ полкъ вмѣсто коледенъ даръ. Хвала на тия ученички!

ДЪЛГЪ И ОТГОВОРНОСТЪ

Културата, науката, държавата и правото сж взели подъ покровителството си гражданна и запазването на живота и имуществото му. За най-малки грѣшки сж взети предпазни мѣрки. За случайни просѣпки сж предвидени санкции. Ако се открадне една вещь, често незначителна, се приѣгва до услугитъ на полицията и сжда. За нищожна повреда се иска обезщетение. За отсѣчено дърво, убита птичка или премазано куче се водятъ процеси. Засегнати сж частната собственостъ и националното богатство. А когато се посѣга на опорното градиво на държавата и бждещето на нацията — върху децата, когато сж болни, се мълчи.

Сздадъ се е у насъ единъ страхъ, едно убеждение, че за лѣкарски грѣшки нѣма съждъ, нѣма възмездие. Мнозина, на които съ нищо незамѣними близки сж погубени отъ неопитностъ, невежество, невинитъ или небрежностъ, се оставятъ подъ тежкото бреме на скръбта безъ да се облекчи поне мѣничко раната имъ. Грѣшкитъ на лѣкаря се покриватъ подъ прѣстѣта. Отговорността имъ за погубенъ пациентъ се затвора задъ китатската стена на лѣкарската етика и колегиалностъ. Сторенитъ досега опити да се събори тая стена и се измъкнатъ скрититъ се задъ нея престѣпници, много често оставатъ безрезультатни. Достига се до абсурда, етиката да покрови-

телствува убийството. Почтени, съвестни, ползуващи се съ общо уважение лѣкари приематъ да премѣлчатъ вината на колежитъ, само да не докоснатъ професионалната етика, колегиалния моралъ, другарския дългъ. Тѣхната съвестъ се бунтува. Неправдитъ и грѣшкитъ на колеги ги възмушаватъ и гнети. И, въпрѣки това, задушаватъ възмушението си. Тѣмни петна падатъ и върху тѣхното чисто чело, върху свѣтлото имъ име. Тѣ избѣрсватъ нечиститъ петна съ съзнателно изпълненъ дългъ, но не прочистватъ блатото въ другарския домъ.

Кои сж тѣзи господа, които сж си извоковали въ нашата страна правото на недосегаеми, на непогрѣшими и безотговорни, отъ каквато привилегия не се ползувагъ най-първитъ личности и най-белязанитъ синове на нарсда и държавата ни? За проблеми отъ висши държавни интереси, за прояви на най-сѣкровени човѣшки добродетели, за свещенитъ догми и творенията на духа, може всѣки да говори, всѣки да критикува. — И посветениятъ, и невежиятъ. За неправилното лѣкуване на единъ заболѣлъ, за неспособността на лѣкаря, който отвежда беззащитния пациентъ до гроба, — не може да се спори. Защо? Кжде го има това? Кжде по свѣта ставатъ така? . . .

Комплицираниятъ съвремененъ животъ създаде разграничение въ професиитъ и труда. Категоризи ани сж специ-

Ролата на духа въ миналото, днес и осъкога

Духът е невидима, безтелесна същност, но това не му пречи да бъде един от най-могъщите фактори във всички животи. Той е неумолим в своя устрем, непобедим в своя поход, безспирен в своя полет. Той е правил в миналото, прави сега, и ще прави всекога чудеса със смелост и неуморност. Аспарух не можеше да победи силната и горда Византия, ако въ него не пламтеше духът на смелост и непобедим български владетел, който е умел да всади духа си във своя народ и да го насочи отсам Дунава. Крум не би могъл да порази богатата и тежко въоръжена многочислена армия на Никифора, ако не бѣ неговият дух, унижен и оскърбен дух на княза и войската му, копнѣещи за отмъщение. Симеон Велики не можеше да има славната си победа при р. Ахелой, ако неговият и на войската му дух не бѣ повишен от редичката неправди и унижения, причинени от византийски управници. Духът на Самуила не би устоял толкова храбро и упорито срещу безспирните византийски нападения, ако той и духът на войниците му не притежаваха нужната твърдост и устойчивост. Клокотнишката и Одринска победи на Иванъ Асенъ II и Калояна не щѣха да бъдат въ историята, ако духът на царят и войниците не бѣше единен и възвишен. Перушица, Брацигово, Батак, Стара-Загора, Шейново, Шипка, Сливница, Люлебургас, Одрин, Тутракан, Добрич и много още славни имена въ новата ни история сѣ последица от високия военен дух на българския войник.

Не е ли сѣщо духът, който подбуди Огца Паисия да напише пламенната си история? Не е ли духът, който обедини всички българи около двата български идеала преди освобождението — църковното и политическо освобождение?

Духът е, който, влачен от еднокръвност и християнство, накарал Царь Освободителя и руската войска да преплават Дунава, да пленят

Осман Паша, да се надвѣсят надъ Дарданелите и да диктуватъ мира въ Сан-Стефано.

Духът е, който издигнал великани Александра Велики, Юлий Цезар, Петра Велики, Наполеон, Суворов, Дибиче, Забалкански и др., които, приежавайки висок и силен дух, лесно водѣха подире си стотици хиляди и милиони войки къмъ многобройни и голѣми победи.

Духът е, който днес, може би, най-много, отколкото въ всички вѣкове, твори велики дѣла въ лицето на Хитлера, Мусолини и Сталина. Германската армия съ високия си дух, скриляна от този на водача си Хитлер, покори Чехославкия, Полша, Норвегия, Белгия, Холандия и Франция и продължава да воюва съ Англия. Този, който високо заявява: „Азъ се боря за милионите маси на нашия ревностен, усърден, трудолюбив, творещъ народъ“, не може да не внуши своя дух въ цѣлъ германски народ и да води смѣла борбата за народното съществуване.

Духът е, който твори победи не само на бойното поле, но и въ просгора на мирното съществуване на народите. Галилей, Бруно, Рафаело, Микелъ Анджело, Стефенсон, Фултонъ Джеймс Уатъ, Нютонъ, Гутенбергъ, Франклинъ, Гьоте, Коперникъ, Фламарионъ, Толстой, Моцартъ, Вагнеръ, Бетховенъ, Буда и стотици още голѣми имена на философи, изобретатели, поети, реформатори и пр. сѣ все велики и блѣстящи творци въ културното поле на човѣчеството.

Сиречъ—всичката материална, морална и духовна култура сѣ дѣло на човѣшкия дух. Въ него се крие божествената частица на човѣка. Не току тѣй Св. Духъ се е вселил въ учениците Исусови.

За всѣко човѣско дѣло, дори и за най-малкото, е нужна подбуда, духъ, воля за извършване. Ето му, а колко повече е необходимъ голѣмъ и силенъ духъ за трудните и възвишени дѣла.

Честити, щастливи сѣ ония народи, които раждатъ по често граждани съ високи духове.

Изъ дейността на читалище „Арх. Михаилъ“

Когато се говори за културата на нашия градъ, на първо мѣсто трѣбва да поставимъ дейността на най-старата културно-просвѣтна организация—читалище „Арх. Михаилъ“. Само тогава ще бъде пълненъ духовниятъ обликъ на гр. Шуменъ. Въпреки неблагоприятното време за духовно творчество, то и презъ изтеклата година е извършило своята традиционна дейност.

Въ единъ разговоръ съ библиотекаря г. Станчевъ, можахме да научимъ, че въ центъра на неговиятъ разнообразни прояви стои идеята да се издигне читалищната библиотека до степенъта на едно научно учреждение, вземащо участие непосредствено въ духовния животъ на града ни. Презъ отчетния периодъ сѣ купени 625 тома книги, подарени 233 книги отъ разни лица и съ това библиотеката се е увеличила съ 850 книги, чийто общъ брой надвишава 16,000 то-

ма. Това голѣмо книжно богатство не е останало мъртво, а е било използвано отъ многобройни посетители (11,288), които сѣ вземали книги за домашенъ прочитъ около 22,111.

По числото на раздадени книги за прочитъ библиотеката взема едно отъ първите мѣста въ България. За да се осветли гражданството съ проблемите на научно-обществения животъ, настоятелството при сѣщото читалище следъ сериозно обмисляне е решило да открие Народенъ университетъ, който да задоволява духовните нужди на гражданството. За лектори сѣ поканени специалисти по разни въпроси отъ нашия градъ. Съ бюджетните сѣдства на читалището се урежда библиотеката.

Особени грижи се полагатъ отъ настоятелството за привличане на младежта, която ще освежи, тѣй да се каже, читалищния организъмъ съ своята ак-

ЕДНА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА

Между традиционно зачестилитъ напоследък въ столицата изложби, е и тая на младия, излагащъ за пръвъ път, художникъ — пейзажистъ Ив. Лукарровъ. Ако човѣкъ, миналъ презъ галериите на общата художествена изложба и презъ салоните на всички самостоятелни изложби, остава съ самочувствието

на разочарованъ отъ почти баналното еднообразие, тукъ, въ изложбата на Лукарровъ, човѣкъ по-спокойно би потърсилъ оправданието на това обстоятелство.

Влизашъ въ малкия но елегантенъ салонъ, приотгилъ изкуството на единъ колкото скромненъ, толкова и даровитъ младежъ. По-

Пролѣтъ — Ив. Лукарровъ

срѣща те самиятъ художникъ, приветливо усмихнатъ, готовъ на разположението на всѣки интересувашъ се по-интимно отъ творчеството, което той предлага. Още отъ първото впечатление зрителътъ е приятно изненаданъ, но и нѣкакъ неволно смутенъ отъ очарованието на магьосницата—природа.

Сюжетите на Лукарровъ черпани непосредствено отъ самата неподправена действителност, говорятъ за голѣмата честност и прямото отношение които художникътъ има.

Обаче, всѣка една отъ картините е допълнена отъ силното чувство и лиризма на една богата душа. Редятъ се пейзажите, всѣкой скрилъ въ себе си поезията и особеностите на своеобразната си красота.

Ето, тукъ предъ „Легендарния Пиринъ“, възвисилъ мощната си снага въ мълкѣ на ранна утринъ, човѣкъ се рови въ спомени на недавнашното робство. По-нататъкъ: „Притивностъ, безкористие и идеализъмъ.“

Друга важна проява на читалището е уредениятъ презъ годината отъ него курсъ по библиотечно и читалищно дѣло. Този курсъ се е посещавалъ главно отъ питомците при учителския институтъ, на които сѣ изнесени седемъ беседи.

Обсѣгътъ на дейността на чит. „Арх. Михаилъ“ е голѣмъ и зависи главно отъ идеализма и предаността на признателното шуменско гражданство.

Петъръ Рибаровъ

Своге“. Старо, обрлено отъ бурите на самия животъ дърво се оглежда замислено въ ленивите води на една рѣка. Съ какво чувство и какво майсторство е дадена водата съ мистично тъмните си отражения. Все тѣй майсторски сѣ постигнати и много отъ другите работи. Особено „Дъждъ въ Пиринъ“. Именно тукъ рѣзко и смѣло проличава упоритостта на Лукарровъ, който и предвидъ на сложните и трудни сюжети е еднакво упоритъ и честенъ. Издържанъ цѣлиятъ пейзажъ въ една низка гама, чувствувашъ влагата на мокрите листа и калния теренъ. Пейсажите му отъ Банско сѣ писани съ сѣщото чувство и топлота. Личи добриятъ рисункъ и приятенъ колоритъ. Най-вече въ „Кадиези орѣхи“ художникътъ несъмнено ни подсказва за най-добрите качества на единъ положително талантливъ човѣкъ. Като къмъ всичко това прибавимъ и обстоятелството, че това е първата акварелна изложба на единъ самоукъ, запазилъ напълно своята индивидуалност, толкова повече стойността и качествата на Лукарова следва да се оценятъ по най-заслуженъ начинъ.

Здравко Недевъ

Какъ стана раздаването подаръци на бедните

Нѣколко дни преди Коледа въ салона на II Шуменска прогимназия, въ присѣдствието на общогражданския комитетъ за събиране зимната помощъ въ съставъ: пом. кмета на гра-

да г. Н. Шамарджиевъ, зап. генералъ Куцаровъ, г-жа Николова, г. Иор. Тривковъ, г. Ас. Недѣлчевъ и др., се извърши раздаването на подаръците на бедните ученички и ученици отъ основните, прогимназиални и инородни училища, купени съ събраната зимна помощъ. Преди раздаването г. Шамарджиевъ подчерта грижите, положени отъ Шуменската градска община за снабдяване бедните деца съ дрехи и обувки за коледните празници. Ученичката М. Стоянова отъ името на всички свои присѣдстващи приятели и приятели, благодари за благодарността и високохуманенъ жестъ на Шуменската градска община. Нейното прочувствено слово оросено съ сълзите на страданиято, трогна до умиление всички присѣдстващи. Радостта отъ раздадените подаръци стопли сгрѣ сърцата и души на много бедни деца. Тѣната дѣлбока благодарностъ бѣ безгранична.

Раздадени сѣ: обувки, панталони, рокли, шушони, палта, манти и др. на 280 ученички и ученици отъ прогимназията и основните у-ща, на 97 деца отъ предшколната възраст, на 12 ученички и ученици отъ гимназиите. Или всичко за Коледа сѣ били зарадващи съ разни подаръци 400 деца на бедни родители.

Нека догодина щедро-стѣта на шуменци бѣде още по-голѣма, за да удвоимъ броя на подаръците и увеличимъ съ това радостите на много бедни деца.

Единъ жестъ, който заслужилъ похвали

Многоуважаеми Г-не Кмете,

Работниците при Българското пивоварно д-во гр. Шуменъ, считайки инициативата Ви за откриване зимна помощна акция за събиране сѣдства за помагане бедните шуменски жители срещу настѣжащите Христови празници за много благородна и хуманна и водими отъ желанието да бждатъ истински последователи на Светата християнска църква, зачитайки Христовата проповѣдь „Помагай на ближния си и нуждающия се“, сѣ събраха днесъ и съ пълна готовност и непринуденъ единодушие, решиха и събраха помежду си сумата **5000 (петъ хиляди) лева**, която се предава на Васъ, съ молба, да я отнесете въ касата на председателствуваната отъ Васъ Помощна зимна акция, за да бѣде раздадена на бедните шуменски жители.

Горната скромна сума молимъ да намѣри добъръ приемъ още повече, че ти се придружава и съ искренитѣ ни къмъ Васъ почитания.

Председателъ: Бъчваровъ

Секретаръ: (не се чете)

СЪ БУДЕНЪ НАЦИОНАЛЕНЪ ДУХЪ КЪМЪ ТВОРЧЕСТВО И НАПРЕДЪКЪ

НИЕ СЛЕДВАМЕ СЪ ТВЪРДОСТЪ И ВЪРА НАШИЯ ТВОРЧЕСКИ ВЪЗХОДЪ И СЪЗДАВАМЕ УСЛОВИЯ ЗА ДОСТОЕНЪ ТРУДЪ И СНОСЕНЪ ЖИВОТЪ НА ВСИЧКИ БЪЛГАРСКИ ГРАЖДАНИ

Голѣмата речъ на бившия м-ръ и сегашенъ народенъ представител г. Хр. Калфовъ въ Шуменъ

На 12 т. м., въ присъствието на цѣлокупното шуменско гражданство, много официални лица и представители на разнитѣ организации, се устрои голѣмо публично събрание въ салона на чит. „А. Х. Михайлъ“, на което говори народниятъ представител и бившъ министъръ на външнитѣ работи г. Хр. Калфовъ. Събраието се откри съ кратко слово отъ кмета на града г. Хр. Хараламбиевъ, който подчерта творческата дейностъ на парламента.

Въ сбита форма и съ овладяващъ езикъ г. Калфовъ прави бѣгълъ прегледъ по външната свѣтловна политика, подчертавайки, че голѣмата борба между народитѣ се води само за овладяване на свѣтовното върховенство. Следъ това г. Калфовъ се спрѣ и разгледа обстойно нашата външна и вътрешна политика. Въпрѣки свѣтовния пожаръ България води усърдно и безскрупулно една лоялна и мирна политика, безъ обаче да се отказва отъ националнитѣ си идеали, за осъществяването на които се направи взе първата стъпка съ присъединяването къмъ майката — Отечество южна Добруджа.

Нито правителство, нито народъ е търсилъ войната. Ние, обаче, съ готовностъ ще бранимъ нашитѣ национални интереси съ цената на хиляди жертви, ако това ни се наложи. Никога не ще изпаднемъ въ униние и отчаяние. Бъл-

гария, обединена и сплотена, трѣбва да пребже свободна и суверенна... Ние следваме съ твърдостъ и въра нашия творчески възходъ. Правителството прави върховни усилия да запази страната ни отъ война и я изведе къмъ траенъ миръ, кждето надъ всичко да доминира културниятъ възходъ и общото благополучие на народа ни.

Г. Калфовъ подчерта, че никакви авантюри и сътресения не ще отнематъ независимостта на българския народъ, който разполага съ изпълно организирана и достойно стояща на своята зъбидна висота войска — готова за велики подвизи и дѣла.

Следвайки предначертания пжтъ на миръ и спокойствие, ще имаме възможностъ да преустроимъ нашето стопанство къмъ рентабилностъ и да създадемъ истинско добруване на широкитѣ народни маси.

Ние сме се предали на творчество — културно и стопанско, но ние зорко следимъ събитията и съ буденъ националенъ духъ бдимъ и очакваме осъществяването на нац. ни идеали.

Блѣскаво изнесената речъ на г. Калфовъ бѣ бурно аплодирана отъ присъстваващитѣ. Кметътъ на града закри събранието, благодарейки на нар. представител г. Калфовъ за добре изнесената му речъ.

ПЕТЪРЪ РИВАРОВЪ

Конференция на околийскитѣ училищни инспектори отъ Шуменска област

Доклади за състоянието на просвѣтното дѣло въ областта и взетитѣ решения

На 13 и 14 т. м. въ областната училищна инспекция, подъ председателството на шум. обл. училищенъ инспекторъ г. Михайловъ, се откри конференция на околийскитѣ училищни инспектори. Участвуваха 15 инспектори отъ старитѣ предѣли на Шуменската област и 4 отъ Добруджа. Г. г. инспекторитѣ направиха доклади за състоянието на просвѣтното дѣло въ повѣренитѣ имъ околии. Следъ това се занимаха съ въпроса за засилване възпитанието въ националенъ духъ въ училищата. По тоя въпросъ направи докладъ бѣленскиятъ уч. инспекторъ г. Терзиевъ. По въпроса за приложението на новия правилникъ за назначаването на учители въ основнитѣ училища даде изло-

жение I-ви русенски окол. инспекторъ г. Бранковъ.

Въ решенията на конференцията на първо мѣсто се предвидиха снабдяване на всички училища съ удобни и хигиенични помѣщения. Да се замоли М-ството на просвѣтата да направи необходимото предъ М-ството на земедѣлието, щото последното да уреди командироването на землища въ отдѣлнитѣ селища, като училищнитѣ имоти се замѣнятъ съ чужди съ еднакви по качество на отнетитѣ. 3) Да се възстанови автономно училищно настоятелство, съ което ще се гарантира независимостта на училището въ материално отношение. 4) М-ството на просвѣтата да направи енергични постъпки предъ управата на мини Перникъ за навременно изпълнение училищнитѣ поръчки за каменни вжлѣща. 5) Сжжало м-ство да подпомогне сжщественно и всестранно беднитѣ общини въ планинскитѣ околии (Омортагска, Преславска и Тварненска), за да се създадатъ

Богоявление въ Шуменъ

Въ прѣки голѣмия студъ, отпразднуването на Богоявление стана при подобаваща тържественостъ. На специално построения аналой на голѣмия площадъ, въ присъствието на официални лица, между които личаха: кмета на града г. Хр. Хараламбиевъ, нар. представител г. Тютюнджиевъ, обл. пол. н-къ г. Корановъ, обл. учил. инспекторъ г. Махайловъ, и др. се отслужи молебенъ отъ арх. намѣстникъ Ст. Поповъ въ съслужие съ 4 свещеника и хорветѣ при дветѣ църкви подъ диригентството на г. Ан. Зидаровъ. На площада въ стройни ре-

дици се редѣха учащи, войскови части, родолюбиви организации и много граждани. Традиционни топовни салюти възвестяваха хвърлянето на кръста въ водата. Следъ молебена арх. намѣстникъ поръси съ светена вода официалнитѣ лица и гражданитѣ. Г-нъ полковникъ Димитровъ поздрави съ празника войсковитѣ части, учащитѣ, запаснитѣ подофицери начело съ председателя г. Ж. Къневъ. Придадената тържественостъ на празника Богоявление се крие въ неговото огромно значение за насъ — християнитѣ.

Р

Благодарност

Общог. ажданскиятъ комитетъ за зичната помощ — Шуменъ отъ свое име и съ името на шуменскитѣ бедни граждани благодари найсърдечно за указаното ценно съдействие на комитета при провеждане на зимната помощна акция на:

Подполковникъ о. з. Тодоръ Савовъ, Свещеникъ Хубанчевъ, Величко Рачевъ, Свещеникъ Иванъ Дочевъ, Георги Поповъ, Г-ца Душка Т. Куцарова, Димитъръ Вичевъ, Г-жа Веска Градинарова, Георги Вълковъ, Свещеникъ Димитъръ Попъ Василевъ, Г-жа Янка Д. Симеонова, Сава Радевъ, Г-жа Хр. Киряковъ, Подполковникъ о. з. Георги Диковъ, Полковникъ о. з. Жеко Мариновъ, Йорданъ Господиновъ, Свещеникъ Константинъ Попъ Цвѣтковъ, Г-жа Бистра Добри Рачева, Г-жа Забелъ Ампарцунянъ, Христо Косевъ, Иванъ Молловъ, Коста Таневъ, Г-жа Райна Радичева, Сава Караивановъ, Исусфъ Алиевъ, Тодоръ Илиевъ, Буко Мизрахи, Али Матжшевъ, Г-жа Дочева, Г-жа Меранда и Александъръ Бобевъ, които съ готовностъ приеха да участвуватъ въ комисиитѣ по обхождане и събиране помощи отъ по-сѣстателни граждани.

Хорошица

Негово Величество Царя Шворецъ — София

Отъ шуменскитѣ граждани и отъ мое име моля Ваше Величество предайте на обичната ни княгиня Нейно Височество Мария Луиза честиткитѣ ни по случай рождения й день и най-сърдечни пожелания за здраве и дълголетствие.

Шуменски градски кметъ: Хр. Хараламбиевъ

Нашиятъ съгражданинъ г. Василь Тодоровъ се е сгодилъ на Богоявление за г-ца Лю и Самуелянъ отъ гр. Варна. Честито.

елементарнитѣ условия за работа. 6) Да се назначаватъ учители въ Добруджа, кждето има най-необходимитѣ условия за откриване на училища. 7) Да се отпуснатъ помощи отъ общия училищенъ фондъ за набавяне училищни помагала и покжщина и да се раздаватъ заеми за постройка на училища.

Конференцията се закри при единодушно одобрение на взетитѣ решения.

Шуменската инспекция на Труда и о. о. съобщава, че съ решение № 42329 отъ 24. VI. 1940 год. Върховниятъ административенъ сждъ, IV отдѣление е отменилъ постановление № 2144 отъ 23. X. 1939 год. на комисията по чл. 47 отъ закона за общесвени тѣ осигуровки, съ което постановление е отказана пенсия за инвалидностъ на учителка въ частно стопанско училище, като не подлежаща на задължително осигуряване при фонда о. о. презъ време на това учителствуване. Въ това свое решение Върховниятъ административенъ сждъ счита, че чл. 1 отъ закона за общественитѣ осигуровки се отнася и до учителитѣ отъ частнитѣ училища, които, следователно, подлежатъ на задължително осигуряване при фонда о. о.

Предвидъ на това следва да се считатъ за подлежащи на задължително осигуряване при фонда о. о. по всички видове обществени осигуровки учителитѣ, както и всички наети на работа работници и служащи отъ частнитѣ училища.

Отъ Инспекц. на труда и о. о.

Въ цѣлата духовна епархия сж уредени безплатни ученически трапезарии, въ които се хранятъ около 3000 бедни ученички и ученици. Поддържатъ се отъ църковни срдства. Пресмѣтнато е, че за единъ месецъ само сж необходими надъ 500,000 лв., чиято сума се взема отъ църковния приходъ.

Шум. муз. д-во „Родни звуци“ на втория денъ на Коледа изнесе хоровъ концертъ при голѣмъ успѣхъ. Участвуваха мжжиятъ хоръ при сжщото д-ство подъ диригентството на г. Ан. Зидаровъ. Поради успѣха му концертътъ ще се повтори на 26 т. м. въ салона на чит. „Арх. Михайлъ“.

Шуменското кул'урно д-во „П. Воловъ“ въ София изказа съболезнованията си за внезапната кончина на Иванъ Генадиевъ, познатъ младъ книжозникъ, първостепененъ редакторъ въ Дирекцията на печата, съпругъ на съгражданиката ни Любка Майоръ Жекова, на която бащата загина като офицеръ въ балканската войнѣ.

Намѣрени сж едни очила съ златни рамки въ черна текиена кутия вечерътъ на 12 януарий г. г. въ алеята до тополитѣ при фабриката на Павелъ Байновъ, който ги е загубилъ да си ги потърси въ общината, стая № 5.

Кината презъ седмицата: Театъръ „Одеонъ“ — Данко Пища. Военното кино: — Алказаръ. Чит. кино: — Боговетѣ на стадиона

Разни вест

* Молецьтъ е единъ отъ най-големитѣ вредители въ всѣко домашничество. Попадналъ въ гардеробъ, кожни палта, килими и пр., той невидимо разрушава тѣзи ценности. Особено голѣми пакости молецьтъ нанася на мебели, пълнени съ конски косми и пр. материали (меката мебелъ), които поради своята еластичностъ сж въ голѣма употреба. Всички употребявани срдства противъ молеца не само че не сж ефикасни, но поради неприятната си миризма и не-препоръчителни. Германската химическа индустрия е открила ново срдство противъ молеца: „сйланъ“, действуваше твърде ефикасно.

Мебели, приготвени отъ материали, които сж били подъ действието на ойлана, се напълно запазватъ отъ молцитѣ. Когато ще се прибѣгва до употребата на сжщия при готови мебели и въ бще да си служимъ съ него е наложително да се отнесемъ до специалиста. Въпросниятъ препаратъ предлага на всѣко домашничество една ефикасна защита срещу тоя вътрешенъ врагъ-молеца.

* Неотдавна отъ корабостроителницитѣ при Хамбургъ бѣ пустнатъ предназначениятъ за Аржентина параходъ — танкъ, снабденъ съ обемисты резервоари за горивни масла. Въ присъствието на нарочни пратеници, корабътъ бѣ кръстенъ „Санъ Жоржъ“ и пжтувайки, правѣше впечатление по всички пристанища. Наистина този параходъ — танкъ е последна дума на германската корабостроителна техника и крие въ себе си голѣми тайни. Предназначенъ е за превозъ на горивни масла, снабденъ е и съ конфортни кабини както за екипажа, така и за пжтницитѣ. А така сжщо е снабденъ и съ блѣстяща телефонна радио-инсталация за приемане и предаване на всички видове вълни. Единъ уредъ, използваващъ вълнитѣ на етера, служи за лесно определяне на мѣстонахождението и ориентировка на кораба. Има алармена станция, а отъ мостика капитанътъ дава своитѣ заповѣди чрезъ специална микрофонна инсталация. Високоговорителитѣ се използватъ при тихо време за слушане на музикални продукции. Съ този параходъ — танкъ Аржентина обогати своя търговски морски флотъ.

* Близкиятъ изтокъ, който особено презъ последнитѣ години доби голѣмо значение за европейския свѣтъ, бързо се нагажда въ всѣко отношение къмъ културния прогресъ. Иранъ взе бързи мѣрки да се рад. офицера и свърже посрдствомъ радиото съ останалитѣ държави въ Европа и континентитѣ. Въпрѣки всѣната, Телефонкентъ пушна въ работа една дву-киловага станция, друга една на кжси вълни е въ строежъ, като независимо отъ тѣзи две въ близко време ще се построятъ още 12 станции въ провинцията. Станцията на кжси вълни и тази на срдни сж построени на 10 км. отъ Техеранъ при градчето Бизимъ, предназначени: първата за връзка съ Европа и Америка, а втората да служи като главенъ предавателъ за вътрешността. Останалитѣ 12 предаватели, които ще работятъ въ провинцията съ вълни 192 — 2000, представляватъ комбинирани радиотелеграфни и телефонни центри.

Съ тѣзи станции Иранъ ще овладѣ етера и свърже страната си съ останалитѣ европейски и континентални страни

Словашкият печат за българската литература

Както е известно, преди един месец в гр. Турчански св. Мартин, бѣше издаденъ отъ Матица словашка книгата „Златенъ класъ“, сборникъ отъ разказитѣ на българскитѣ писатели. По тоя случай почти цѣлата словашка преса писа много статии и критики, които сж много интересни за България.

„Нашата литературна романтика има твърде живи връзки съ всички славяни. Още тогава у насъ се е превеждало отъ литературнитѣ творби на славянскитѣ народи. Обаче, трѣбва да признаемъ, че и досега българската литература не ни е известна. Затова трѣбва радостно да посрещнемъ издаването на тоя сборникъ, съдържащъ разказитѣ на 30 български писатели и даващъ ни достатъчна представа за развоя и състоянието на българската проза

Съставителятъ ѝ Атанасъ Русевъ — Самъ въ краткия информативенъ уводъ сполучливо обяснява характера на съвременната българска проза. И наистина, само отъ прочита се утвърждаме, че въ любовта и привързаността на българския народъ къмъ земята и селото българската литература достига своя връхъ. Дори срѣщаме моменти твърде близки и за словашката литература, обаче въ горещата кръвъ и слънце, въ онова което по-силно пулсира и по-буйно кипи, намираме разликата.

Отъ тия кратки слова се вижда, че съ тоя сборникъ словашката преводна литература спечелва нови и сериозни творби, защото съ тия можщо и силно действащи разкази, твърде грижливо избрани, ние признаваме високото качество и дисциплинарност

на българската литература“.

Д-ръ Янъ Мартакъ въ сп. „Словенски похляди“, брой 11, год. 56.

„Отъ серията на 30 разкази, фейлетони, импресионистични скици и малки теми, черпани отъ различни срѣди и решаващи най-различни проблеми, виждаме въ сборника на Атанасъ Русевъ — Самъ профила на българската съвременна литература, както и принципитѣ, които детерминиратъ българската литературна творба. Художествената стойност на всички представени разкази е неспорна, обаче най-силно впечатление извикватъ разказитѣ на Йор. Йовковъ, Светославъ Минковъ, Мирославъ Миневъ и Ангелъ Каралийчевъ. Разказътъ „Имане“ отъ Каралийчевъ е образецъ на зрѣлата техника на българската художествена проза и на решителна стилистическа крачка въ сравнение съ останалитѣ реалистично психологични разкази. Следователно, българската земя, фолкорътъ и градски животът, т. е. градскиятъ и селски проблемъ сж двата полюса, срѣдъ които осцилира интересътъ на българския писател. При това, трѣбва дебело да се подчертае, че сборникътъ, съставенъ отъ писателя Атанасъ Русевъ — Самъ, ни дава първата достатъчна възможностъ да се запознаемъ съ българската съвременна литература, която тъкмо сега изживява своята ферментация и напрегнато търси методи съ които да оформи литературния материалъ. На съставителя и преводачитѣ принадлежи голѣма частъ отъ нашата признателностъ.

Павелъ Щастни въ сп. „Словашки розхласъ“ брой 35 отъ 12 октомврий.

Списъкъ на дарителитѣ въ полза на зимната помощ

Общогражданскиятъ комитетъ за зимната помощ — Шуменъ, смѣта за свой приятенъ дългъ да изкаже голѣмата си благодарностъ на всички лица, организации и институти, които щедро се отзоваха на апела му за подкрепа на шуменскитѣ бедни граждани и дадоха своята лепта, и публикува списъка, на погълтитѣ дарители както следва:

Българско пивоварно д-во Шуменъ 20,000 лв. Внесени дарения по 5000 лева: Шуменска популярна банка, банка „Български кредитъ“, Илия Радеръ и Синь — търговци, Тодоръ Атанасовъ — търговецъ, Рабстническо сдружение при българско пивоварно д-во, Братя Антонъви — кожарска фабрика, Съединени юг. фабрики „Карелъ“ — Шуменъ, чиновницитѣ съ заплата надъ 2000 лв. при Шум. гр. община 3530 лв. Маринъ Христовъ и Синь — търговци 3000 лв. Внесени дарения по 2000 лв. отъ: Председателя на управ. съветъ на бѣлг. пивоварно д-во г. Ил Денчевъ, Надежда Милева чл. У. С. на бѣлг. пив. д-во, Иванъ Чаневъ чл. У. С. бѣлг. пив. д-во, Панко Симеоновъ чл. У. С. бѣлг. пив. д-во,

Вендо Милде чл. У. С. бѣлг. пив. д-во, Маринъ Блъсковъ чл. У. С. бѣлг. пив. д-во, Василь Радусевъ — директоръ на пивовара, Сабри Солаковъ — търговецъ, Братя Бахсиеви, Гаврилъ Меранда — търговецъ, Борисъ Тютюнджиевъ, Атанасъ

Димитровъ и Синь, Д-ръ Ал. Медникаровъ, Самуилъ Мизрахи и Синове, Недѣлчо Чешмеджиевъ, Хасанъ К. Алиевъ — кожаръ. Внесени дарения по 1500 лв. отъ: Иванъ Сарѣфовъ, Ст. Пушковъ стр. акц. д-во, Кирилъ Кичевъ, Синто Фархи и Синь, П. Тодоревъ — желѣзаръ Величко Спасъ Поповъ, Мехмедъ Ходжоолу — сарачъ. Чиновницитѣ при Шум. държавна болница 1385 лв., Сладкарско, млѣкарско и готварско сдружение 1260 лв., учителитѣ при Шум. девич. гимн. 1110 лв. Внесени дарения по 1000 лв. отъ: Д-ръ Смѣдовски, Денчо Кръстевъ, Ив. Милевъ и Сие, Бежерано — аптекарь, Арх. Беневъ, Яко Азария Ешкенази — търговецъ, Мехмедъ Х. Хасановъ — табакъ, Братя Василеви — търговци, Георги Тодоровъ, мелница „Съгласие“ акц. д-во, Василь Велчевъ, чиновницитѣ при Обл. инженерство, Дим. Константиновъ (Звезда), млѣкарница „Витоша“, Борисъ Парушевъ, Георги Каранфиловъ, Сабри Садъковъ, Мехмедъ Мумджиевъ, Сабри Мумджиевъ и Синове, Шоки Солаковъ, Сабри х. Мехмедовъ, Атанасъ Димитровъ и Братъ Севи Коенъ и Синь, Несимъ Геронъ и Сие, Мих. Фаринъ и Синь, Тони Ивановъ, Аврамъ Яко Фаринъ и Братъ, Деню Господиновъ, х. Василь Абаджиевъ, Василь Кършевъ, Н. Байновъ и Д-ръ Ранчевъ. Чиновницитѣ при Бѣлг. нар. банка — шум. клонъ 840 лв., чиновницитѣ при Шум. поп. банка 754 лв. Георги Евтимовъ 700 лв., чиновницитѣ при Зем. камара 600 лв., Братя Търговски — книжари 700 лв., Военното кино 684 лв., Стоянъ Дръжсковъ 600 лв., чиновницитѣ при дирекция „Дели-Орманъ“ 540 лв. Внесени дарения по 500 лв. отъ: Яко Аярамовъ и Сие, Кюлевчелиевъ и Сие, Харитовъ, Д-ръ Ст. Сърмовъ, Фото „Маркарянъ“, Хачикъ Алгунянъ, Вълчо Илчевъ, Ив. Т. Кантарджиевъ, Рагъбъ Исмаиловъ, Станю Панайотовъ — търговецъ, Желю Петровъ, банка „Кадима“ — Шуменъ, г-жа Ив. Чанева, Братя Дюлгерови — търговци, Вичо Папуровъ „Халивудъ“, мелница „Шуменъ“, Самуилъ Ешкенази — търговецъ, обл. директоръ Стефанъ Пеневъ, Вълчо Даскаловъ Братя Ахматски, Ардашевъ Гарабедовъ, Злати Бановъ и Синь, Георги Ст. Бсбадовъ, Братя Василеви & Кандиларовъ, Мелушъ Петровъ, Ахмедъ Хасанъ Факиевъ, Хасанъ Мумджиевъ, Али Матжшевъ, Нафгали Фархи, Исакъ Барухъ, Иосифъ Ешкенази, Яко Грасиянъ, Синове Геронъ, Хаймъ Исакъ, Иосифъ Исакъ Саруджонъ, Самуилъ Меранда, Ив. М. Поповъ, Байрамъ Алиевъ — Шкодра, Брия Кърджиева, Братя Кулакджови, Арабаджиянъ — търговецъ.

Четете вестникъ „Шуменски Общински вест“

ШУМЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ № 823

гр. Шуменъ, 18 януарий 1941 год.

Общинското управление обявява, че на 6. II. т. г. въ канцеларията на Шум. обл. данъчно управление ще се произведатъ следнитѣ търгове съ явна конкуренция:

1) Отъ 9½ часа до 10 часа „такси отъ общински теглилки“ — девизъ 20,000 лв.

2) 10 до 10½ часа — „афишно право“ — девизъ 10,000 лв.

3) Отъ 10½ до 11 часа „налогъ върху частнитѣ файтони, каруци и др.“ девизъ — 80,000 лв.

Предприятията се отдаватъ за време отъ 1 януарий до 31 декемврий 1941 год.

Законътъ за Б. О. П. задължителенъ.

Залогъ 5% върху девиза. Всички разноси сж за смѣтка на предприемача.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ въ общинското у-ние.

ОТЪ ОБЩИНАТА

До г. г. общинскитѣ кметове въ околията.

гр. Шуменъ, 3. I. 1941 год.

Съгласно министерско постановление № 26 отъ 19 декемврий 1940 година г. областниятъ директоръ е нормиралъ ценитѣ на излишния фуражъ за южна Добруджа, както следва: ситна слама 0.50 лева, плѣва 0.50 лева, фиева и фасулева 0.60 лева, едра слама 0.40 лева, царевични стѣбла 0.30 лева, кърмо цвѣкло 0.30 лева, сѣно разни 2.00 лева.

Цената на грубия фуражъ за старитѣ предѣли на областта: ситна слама до 0.50 лева, едра слама 0.20 лева, плѣва 0.30 лева, царевични стѣбла 0.20 лева, сѣно разни 2.00 лева. Ценитѣ ще се прилагатъ, когато фуражътъ се купува отъ нуждающитѣ се жители на южна Добруджа за изхранване на добитѣка имъ.

Зам. О-ски у-тель: (п) не се чете.

Секретаръ: (п) не се чете.

Д. В. брой 10 отъ 1941 година.

ЗАПОВѢДЬ № 120

Възъ основа на чл. 2 отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ и съгласно I-то постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 21 май 1940 година, протоколъ № 78,

ЗАПОВѢДЬ ДВАМЪ:

1. Ценитѣ на дървата за огрѣвъ, намиращи се по гаритѣ, както и онѣзи, които ще се извозятъ на гаритѣ въ бждеще, не могатъ да бждатъ по-високи отъ колкото сж били на 10 януарий 1941 година или по-високи отъ ценитѣ, добити при последната продажба, преди тази дата, въ случай, че на 10 януарий не е имало сдѣлки.

2. Нарушителитѣ на настоящата заповѣдь да се наказватъ по глава VIII отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ и чл. 44 отъ закона за гражданската мобилизация.

Настоящата заповѣдь влиза въ сила отъ деня на издаването ѝ.

гр. София, 14 януарий 1941 година.

Министъръ: (п) Д-ръ Сл. Загоревъ.

Д. В. брой 10, 1941 г.

ЗАПОВѢДЬ № 101

Възъ основа на чл. 23, буква „в“ отъ закона за осигуряване на снабдяването и регулиране на ценитѣ и точка I-ва отъ наредбата за металитѣ и металнитѣ издѣлия,

НАРЕЖДАНЪ:

1. Дава се право на лозаритѣ и градинаро-овощаритѣ въ страната, които притежаватъ удостоверение отъ лозарския, респективно градинаро-овощарския съюзъ, че действително упражняватъ горнитѣ занаяти, да закупуватъ стара медъ отъ населението по нормирани цени — 45 лв. за 1 кгр., въ замѣна на което фабриката за синь камъкъ на Братя Азманови — гр. Ст. Загора ще имъ доставя срещу всѣки 300 гр. стара медъ 1 кгр. синь камъкъ.

2. Старата медъ, която лозаритѣ и градинаро-овощаритѣ ще доставятъ на фабриката на Братя Азманови — гр. Ст. Загора, да имъ се плаща 45 лв. за 1 кгр. доставена франко фабриката Братя Азманови — гр. Стара Загора, а синь камъкъ лозаритѣ и градинаро-овощаритѣ ще плащатъ на фабриката Братя Азманови — гр. Ст. Загора сжщо по нормирана цена.

3. Фабриката на Братя Азманови — гр. Стара Загора може да закупува и отъ населението стара медъ по нормирана цена 45 лв. за 1 кгр., като се задължава да преработи събраното количество въ синь камъкъ, безъ да отдѣля запасъ 30%, съгласно точка 9 на наредбата за металитѣ и металнитѣ издѣлия.

4. Всички медни материали, които се намиратъ въ металната фабрика на Братя Азманови — гр. Стара Загора (около 38,000) и сж негодни за преработка въ медни листи и дѣна, безъ електролитната медъ да се преработятъ въ синь камъкъ, безъ да се задържа отъ тѣхъ запаса 30%.

5. Дава се право на търговцитѣ на „едро“, на „едро и дребно“ и на „дребно“, да закупуватъ по нормирани цени синь камъкъ, произведенъ отъ фабриката на Братя Азманови — Стара Загора, срещу 300 гр. стара медъ за 1 кгр. синь камъкъ, която ще имъ бжде доставена отъ лозаритѣ и градинаро-овощаритѣ въ сжщото съотношение срещу продадения имъ отъ търговцитѣ синь камъкъ по нормирана цена.

6. Братя Азманови — Стара Загора се задължаватъ за всѣко продадено количество на синь камъкъ, месечно да се отчита предъ министерството.

гр. София, 13. януарий 1941 година.

Министъръ: (п) Д-ръ Сл. Загоревъ